

- κ(αὶ) βούλεται ὑποσχόμενοι τὸ ἀνδρόγυνον νὰ διαφετεύγουσι τὸν ἀγο-
ραστὴν εἰς ὅ,τι ἐνάν-
τιον ἤθελε τοῦ λάχει διὰ αὐτὴν τὴν ἀγορὰ μαζὶ μὲ τὰ ὑπάρχοντά τως.
Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν
τῆς καθαρᾶς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρὸν μετὰ ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς
ἀσφάλειαν
= Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις μαρτιρό μὲ θέλιμα τις κερα Κατερίνας —
15 = Ηάσαματις ἀρόνις μαρτιρο ως ανοθεν — —
= Καγὼ Ἰωάνν(ης) χατζή βασιλίου ἔγραψα το παρὸν κ(αὶ) μαρτυρῶ ὡς
ἄνωθεν #

140 (φ. 70v)

Διανομὴ περιβολιοῦ
(μοιρασοχάρτι)

1756, Ὀκτωβρίου 13

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀπλίκου καὶ Γεώργη Γρατσία οἱ δύο ὁμάδες
κοιντουβερνάρων στὸ περιβόλι τοῦ Ἀπλικίου λεγόμενο τῶν Τρυγόν(η)δω καὶ τῶν
Κατζούληδω) συμφωνοῦν καὶ τὰ μερτικὰ.

- 1 — 1756 - Ὀκτωβρίω - 13—
— Τὴν σήμερο ἐφανίσθησαν ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύ-
ρων ὅλοι οἱ κουντουβερνάρτοι
ποὺ ἔχουν τὸ περβόλι τοῦ Ἀπλικίου λεγόμενο ποὺ ἦταν τῶν Τρυγόν(η)δω
κ(αὶ) τῶν Κατζούληδω κ(αὶ) τὴν σήμε-
ρο εὐρίσκονται εἰς στὸ ἐμιστὸ περβόλι νικοκυραῖοι εἰς στῶν Κατζούληδω ὁ
κὺρ Ἰωάννης Μάρκου Ποσάν—
5 τῆς ἔχει τὸ μερτικό ντου ἀπὸ γονικὸν τ(ῆ)ς γυνῆς στου κ(αὶ) ὁ Βασίλης
Γεώργη Πουλημένου στὸ μερτικό ντου
κ(αὶ) ὁ μαστρο-Κωσταντῆς Σταμάτη Λαμπαδάκη μὲ τὸν ἀδελφὸ ντου τὸ
Μιχάλη στὸ ἕτερον ἐμιστὸ περβόλι
ἢ κερά Ἑλένη, θυγάτηρ π(α)πα-Σταμάτη Γρατσία, κ(αὶ) ὁ κὺρ Μανόλης
Βρετὸς κ(αὶ) κὺρ Μανόλης τοῦ Ἡλία
Μιζάκη κ(αὶ) ἐθέλησαν εἰς μίαν γνώμη ὅλα τὰ μέρη κ(αὶ) ἐμοίρασαν τὸ
περβόλι κ(αὶ) ἔβαλα τὸ μιστὸ ἀπὸ τὴν
μέση τῆς δεμωνιάς ἴσια κατὰ τὰ σημάδια νὰ πᾶνε τὰ παλαιὰ ποὺ εἶχαν·
κ(αὶ) ὅ,τι δέδρα εὐρίσκονται εἰ—

- 10 ς στὴν ἀπάνω πάρτη νὰ μὴν ἔχη ἢ κάτω νὰ κάμη. Κ(αὶ) ὅσα δέδρα εὐρί-
σκονται στὴν κάτω νὰ μὴν ἔχη
ἢ ἀπάνω νὰ κάμη· εἰς τὴν ὁποίαν μοιρασιὰ ἐγροικήθησαν κ(αὶ) παίρνουν
ὁ κύρ Ἰωάννης Ποσάντζη μὲ
τοὺς συντρόφους στου τὴν ἀπάνω πάρτη κ(αὶ) ἡ Ἑλένη μὲ τοὺς συντρό-
φους στὴς τὴν κάτω πάρτη κ(αὶ) ὁμοφω-
νισμένα τὰ μέρη νὰ κάμουν τράφο ἀναμεταξύ ντως νὰ τὸ χωρίσουν νὰ μὴν
πατζάρωνται ἓνας στὸν ἄ-
λλον κ(αὶ) τὸ ἀπόξω καύκαρο νὰ τρέχη κ(αὶ) αὐτὸ κατὰ τὸ σημάδι τ(ῆ)ς
πάρτης, ὅσο ἀγγίζει καθεμίας· ἀκό-
15 μη λέσι ἂν τύχη καμία φορὰ κανένα σκάδαλο ἀπὸ κανένα ξένο πρόσωπο
εἰς στὴν μία πάρ-
τη εἰς τὴν ἄλλη κ(αὶ) λάχη ζημία, νὰ τρέχη στὴ μέση ντως δίχως καμίαν
πρόφασιν. Ἐτῆ ἔστερ-
ξαν τὰ μέρη κ(αὶ) ὑπογράφου ντο διὰ τοῦτο νὰ εἶναι στερεὸν κ(αὶ)
ἀχάλαστον κ(αὶ) προσκα-
λοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστου(ς) μάρτυρες εἰς ἀποφύλαξιν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:— —
= Ἰωάννης ἀρόνης· ἐγράψα με δέμας κ(αὶ) κεφαλὰς μου καὶ μαστορε-
20 = βασιλῆς γεοργι πονημένου στεφάνου τὰ ἑξῆς
= βασιλιως αρονισ γραφο τος παρὼς ἐμοῦ
= γεοργις γραζιας μαρτιρο τανοδε —
Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνης ἐγράψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν:—

141 (φ. 71r [78])

Δωρεὰ ἐν ζωῇ (ἀνταποδοτικὴ) καὶ ψυχικὸ

1756, Ὀκτωβρίου 15

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ, Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ πα-
πα-Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη ἢ Φλουρέντζα, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Δημητρίου Τζώτη, χα-
ρίζει στὴν ἐγγονή της Μαρία, γυναῖκα Βασίλη Σαλιαράκη, τὸ μισὸ περιβόλι ποὺ
ἔχει στὰ Ἀργιὰ τοῦ Σαμιοῦ τὸ Πηγάδι «διὰ χάρες καὶ εὐεργεσίες». Συμπληρω-
ματικὰ προστίθεται, μὲ γράμματα τοῦ παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ, ὅτι ἀφήνει καὶ τοῦ
παπα-Στεφανῆ Ἀρώνη τὸ χωράφι της στὰ Μικράρια (λεγόμενον Μοναστηριακά)
γιὰ νὰ τὴν μνημονεύη.

1

= 1756 – Ὀκτωβρίω – 15–

= Τὴν σήμερο ἐφανίσθη ἔμπροσθέν μας ἡ κερὰ Φλουρέντζα, γυνὴ ποτὲ
Δημητρίου Τζώτη, κ(αὶ) λέγει πὼς ἔχει

